

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 9C/369/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612223361
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Semanová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7612223361.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudca JUDr. Stanislava Semanová, v právnej veci navrhovateľky: R. T., nar. XX.X.XXXX, bytom D. L. E., T. XXXX/X, právne zastúpenej JUDr. Michalom Bečarikom, advokátom so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Letná 37 proti odporcovi: C. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. L. E., T. XXXX/X, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov takto

rozhodol:

V y p o r i a d a v a bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov konania tak, že do výlučného vlastníctva navrhovateľky p r i k á z u j e štvorizbový byt číslo XX, nachádzajúci sa v bytovom dome súpisné číslo XXXX v D. L. E. L. T. A., postavený na parcele číslo XXXX o výmere XXX m² v katastrálnom území D. L. E., spolu s podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu v podiele 82/2389 a spoluvlastníckym podielom k pozemku v podiele 82/2389, zapísaný na liste vlastníctva číslo XXXX, katastrálne územie D. L. E., v hodnote 40 000,- eur.

Navrhovateľka j e p o v i n n á zaplatiť odporcovi na vyrovnanie podielu z bezpodielového spoluvlastníctva sumu 3 125,- eur, v lehote do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Navrhovateľka a odporca s ú p o v i n í zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov každý vo výške po 600,- eur do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka návrhom na začatie konania, podanom na tunajšom súde dňa 30.11.2012, sa domáhala vyporiadania jej bezpodielového spoluvlastníctva s odporcom. V návrhu uviedla, že jej manželstvo s odporcom, ktoré uzavreli dňa XX.XX.XXXX, bolo rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 13P/383/2011 zo dňa 31.1.2012 rozvedené a maloleté deti pochádzajúce z ich manželstva boli zverené do jej osobnej starostlivosti. V priebehu manželstva s odporcom nadobudli 4- izbový byt v D. L. E. vrátane podielu na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu a podielu k pozemku. Na kúpu bytu prispela formou osobného vkladu sumou 6 638,- eur, ktorú dostala darom od svojich rodičov. Navrhla, aby uvedený byt bol prikázaný do jej výlučného vlastníctva zohľadňujúc sumu, ktorú dostala darom od svojich rodičov. Okrem toho v konaní žiadala prejednať záväzok voči jej nebohému otcovi J. B. vo výške 35 000,-eur.

Vo veci rozhodol tunajší súd rozsudkom sp. zn. 9C/ 369/2012-61 zo dňa 7.10.2013 tak, že do výlučného vlastníctva navrhovateľky prikázal štvorizbový v D. L. E. na T. A. Č.. XXXX/X, spolu s podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckym podielom k pozemku, v hodnote 40 000,- eur a záväzok voči nebohému J. B., zomrelému dňa X.X.XXXX vo výške 33

322,18 eur. Navrhovateľka bola zaviazaná zaplatiť odporcovi na vyrovnanie podielu z bezpodielového spoluvlastníctva sumu 19,- eur. Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/32/2014-86 zo dňa 4.2.2015 bol uvedený rozsudok tunajšieho súdu zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie.

Na pojednávaní navrhovateľka uviedla, že po uzavretí manželstva s odporcom bývali v 1-izbovom mestskom byte, ktorý nadobudla ešte pred uzavretím manželstva. Zariadenie do domácnosti jej poskytli jej rodičia. V roku 2000 sa spolu s jej rodičmi dohodli na predaji tohto 1-izbového bytu s tým, že rodičia predali svoj 2-izbový byt a spoločne kúpili väčší 4-izbový byt, v ktorom s nimi bývali aj jej rodičia. Rozhodli sa tak preto, že sami s odporcom by nikdy neboli schopní kúpiť si samostatne väčší byt. Na kúpu 4-izbového bytu jej tak rodičia poskytli darom sumu 6 638,- eur. Terajšia trhovú hodnotu bytu predstavuje sumu 40 000,- eur. Byt je v pôvodnom stave, nebol rekonštruovaný. Ďalej uviedla, že na základe vzájomnej dohody, o ktorej mal vedomosť aj odporca, im jej už nebohý otec formou pôžičky poskytoval finančné prostriedky zo svojho dôchodku, z ktorých sa uhradili náklady spojené s bývaním a strava. Otcovi za jeho života z požičiavaných peňazí nič nevrátili. Za nebohým otcom chodievala požičať peniaze, keď už nemali svoje vlastné. Peniaze boli použité na domácnosť, na stravu, oblečenie všetkých členov rodiny, tiež z nich kupovala lieky synom, ktorí mali od malička zdravotné problémy. Výbery z účtu jej nebohý otec neuskutočňoval, pokiaľ potreboval peniaze, požiadal o to ju. Šlo o občasné výbery a nižšie sumy, otec chodieval na záhradku, kde mal zvieratá, sliepky a tieto peniaze väčšinou potreboval na krmivo pre nich. Poplatky za byt boli sťahované na základe trvalého príkazu priamo z účtu nebohého otca. Stávalo sa, že otec sa pýtal na to, kedy mu vráti peniaze. Nikdy mu žiadne peniaze nevrátila z dôvodu, že nemala z čoho. Zo svojho účtu im otec požičal peniaze aj na zakúpenie nábytku do obývacej izby a tiež na výmenu okien v byte. Na používanie internetu bol taktiež trvalý príkaz z účtu nebohého otca. O tejto pôžičke vedeli aj jej súrodenci a preto táto pohľadávka bola prejednaná aj v dedičskom konaní po nebohom otcovi. Po rozvedení manželstva naďalej žijú s odporcom v jednej domácnosti a napriek tomu, že odporca je v súčasnej dobe zamestnaný, neprispieva na nájomné.

Odporca potvrdil spôsob nadobudnutia 4-izbového bytu tak, ako ho uviedla navrhovateľka. Uviedol, že 1-izbový byt s navrhovateľkou odkúpili za trvania ich manželstva. Peniaze, ktoré získali rodičia navrhovateľky predajom ich 2-izbového bytu darovali navrhovateľke a za tieto sa kúpil 4-izbový byt spolu s finančnými prostriedkami, ktoré získali oni za predaj 1-izbového bytu. Súhlasil s trhovou hodnotou bytu 40 000,- eur, ako aj s tým, aby bol prikázaný do výlučného vlastníctva navrhovateľky s tým, že ona mu vyplatí sumu 16 000,- eur. O pôžičke vo výške 35 000,- eur nemá vedomosť. Potvrdil, že nebohý svokor, pokiaľ žil v ich domácnosti platil poplatky spojené s užívaním bytu. On s navrhovateľkou zabezpečovali stravu. Ďalej uviedol, že počas trvania manželstva s navrhovateľkou boli na tom finančne zle. On pracoval sezónne od marca do októbra s príjmom 200,- až 230,- eur mesačne. Navrhovateľka nebola zamestnaná. Mal teda vedomosť o tom, že navrhovateľka občas vyberala peniaze z účtu, na ktorom mal nebohý svokor dôchodok. Koľko z tohto účtu vybrala nevie. Uviedol, že okrem nábytku a výmeny okien sa kúpila aj práčka a umývačka riadu. Nevedel, kedy sa tieto veci kúpili, ani za akú cenu, bolo to zo spoločných peňazí. Výmenu okien zaplatil v troch splátkach, v tom čase poberal invalidný dôchodok 230,- eur mesačne a mal tiež príjem z pracovného pomeru cca 230,- eur mesačne. Od roku 2000 pracoval sezónne po dobu 6-7 mesiacov v roku. Po zvyšné mesiace v roku nemal žiaden príjem. Invalidný dôchodok poberá cca 6 rokov. K tomu z akých finančných prostriedkov mali v domácnosti všetko zabezpečené vrátane potrieb detí, keď manželka nikdy poriadne nepracovala, sa nevedel vyjadriť. Nevedel sa vyjadriť v akej výške bolo uhrádzané nájomné, inkaso, ani k výške mesačných nákladov na stravu. Manželke dával peniaze, ktoré zarobil, časť si nechával aj pre svoju potrebu.

Súd vykonal vo veci dokazovanie, vypočul účastníkov konania, svedkov, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 13P/383/2011, čiastočným výpisom z listu vlastníctva č. XXXX katastrálne územie D. L. E., potvrdenkami o úhradách za byt, potvrdením odporcu, kúpnyimi zmluvami, výpismi z účtu, ročnými vyúčtovaniami za poskytnuté služby, príjmovými pokladničnými dokladmi, faktúrou, zmluvou o dielo, lekárskymi správami, platobnými rozkazmi, exekučným príkazom, trvalými prevodnými príkazmi, obsahom spisov Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 13P/383/2011 a 1D/150/2012, platobnými rozkazmi a zistil tento skutkový stav:

Účastníci konania uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX. Ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 13P/383/2011-18 zo dňa 31.1.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 9.2.2012. Maloletý D. pochádzajúci z manželstva účastníkov bol zverený na čas po rozvedení do osobnej

starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na jeho výživu sumou 35,- eur mesačne. Okrem maloletého D. z manželstva účastníkov pochádza aj starší, v čase rozvodu manželstva účastníkov, už dospelý syn. Z obsahu uvedeného spisu bolo zistené, že nezhody počas manželstva medzi účastníkmi pretrvávali hlavne pre požívanie alkoholu zo strany odporcu počas manželstva účastníkov.

Bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov zaniklo právoplatnosťou rozsudku, ktorým bolo ich manželstvo rozvedené, pretože za trvania ich manželstva toto nebolo zrušené.

Za trvania manželstva účastníci konania nadobudli kúpnu zmluvou zo dňa 21.11.2001 za kúpnu cenu 9 792,-eur (295 000,-Sk) štvorzbový byt č. XX nachádzajúci sa na X. G. bytového domu súpisné číslo XXXX v D. L. E., zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX katastrálne územie D. L. E. vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku - parcele č. XXXX o výmere XXX m², v podiele 82/2389. Na kúpu uvedeného bytu boli použité finančné prostriedky vo výške 4 979,-eur (150 000,- Sk), ktoré získali účastníci konania predajom jednozbového bytu dňa 11.12.2001, ku ktorému nájom vznikol navrhovateľke ešte pred uzavretím manželstva účastníkov, ktorý bol však odkúpený až za trvania ich manželstva a to dňa 3.9.2001. Okrem uvedenej sumy štvorzbový byt bol zakúpený za finančné prostriedky vo výške 6 638,- eur (200 000,- Sk), ktoré získala navrhovateľka darom od jej rodičov. Títo mali uvedené finančné prostriedky z predaja ich dvojzbového bytu.

Skutočnosť, že suma 6 638,- eur (200 000,- Sk) patrila výlučne navrhovateľke vyplýva aj z potvrdenia zo dňa 21.11.2001, ktoré podpísal odporca za prítomnosti svedkyne a ktorým odporca potvrdzuje, že navrhovateľka dostala od svojich rodičov darom sumu 6 638,- eur (200 000,- Sk), ktorú použila na kúpu bytu číslo XX v bytovom dome súpisné číslo XXXX katastrálne územie D. L. E..

Pod sp. zn. 1D/150/2012 bolo tunajším súdom vedené dedičské konanie po nebohom otcovi navrhovateľky - J. B., zomrelom dňa X.X.XXXX. V dedičskom konaní bola prejednaná aj pohľadávka nebohého voči dcére - navrhovateľke v tomto konaní a to vo výške 35 000,- eur. Osvedčením zo dňa 24.10.2012 navrhovateľka zdedila z tejto pohľadávky sumu 1 175,- eur a ďalší traja zákonní dedičia sumu po 11 275,- eur s tým, že navrhovateľka sa zaviazala týmto dedičom vyplatiť každému uvedené sumu v lehote desiatich rokov po nadobudnutí právoplatnosti osvedčenia o dedičstve. Osvedčenie o dedičstve zo dňa 24.10.2012 nadobudlo právoplatnosť dňa 9.11.2012.

Navrhovateľka predložila súdu výpisy z účtu nebohého J. B., z ktorých je zrejme, že na uvedený účet bol poukazovaný dôchodok nebohého. Za obdobie rokov 2002 až 2011 to bola celkovo suma 52 340,87 eur. Z uvedenej sumy, podľa tvrdenia navrhovateľky, pre potreby účastníkov konania a ich detí bola použitá suma 38 117,61 eur, od ktorej navrhovateľka odpočítala mzdu odporcu za obdobie rokov 2006 a 2007 vo výške 4 795,43 eur. Zvyšnú časť t.j. sumu 33 322,18 eur žiadala v konaní vyporiadať ako spoločný záväzok voči nebohému J. B..

Poplatky za služby spojené s užívaním bytu účastníkov konania boli uhrádzané z účtu na meno nebohého J. B.. Navrhovateľka zdokladovala, že v roku 2002 boli tieto poplatky zaplatené vo výške 728, 24 eur, v roku 2003 vo výške 966,94 eur, v roku 2004 vo výške 990,21 eur, v roku 2005 vo výške 1 284,58 eur, v roku 2006 vo výške 1 463,12 eur, v roku 2007 vo výške 1 248,55 eur, v roku 2008 vo výške 1 335,15 eur, v roku 2009 vo výške 1 349,20 eur, v roku 2010 vo výške 1 574,89 eur a v roku 2011 vo výške 1 943,98 eur. Z účtu nebohého bolo uhrádzané aj poistné pre synov účastníkov konania vo výške po 3,32 eur mesačne pre každého a to od 8.1.2007. Navrhovateľka tiež predložila doklad o úhrade splátok na zakúpenie bicykla pre syna, ktoré boli uhradené v celkovej výške 199,16 eur za trvania manželstva účastníkov a doklady o úhrade poplatkov za zubný strojček v celkovej výške 303,15 eur, ktoré sú z obdobia po rozvode manželstva účastníkov.

Vypočutá svedkyňa K. Š., sestra navrhovateľky, uviedla, že po uzavretí manželstva účastníci konania začínali ťažko, ani jeden z nich nemal stálu prácu. Stávalo sa, že im museli pomáhať navrhovateľkini rodičia s platením nájomného. Aj z toho dôvodu jej už nebohí rodičia pristúpili k tomu, že budú bývať v jednej domácnosti a kúpia jeden spoločný byt. Od svojho nebohého otca vie, že ten im požičiaval peniaze na živobytie. Jej a ostatným súrodencom navrhovateľky sa to veľmi nepáčilo, otec jej však povedal, že sa jedná o pôžičku a že pokiaľ to nebude vrátené jemu, vrátia to účastníci po jeho smrti ostatným

súrodencom navrhovateľky. Aj z toho dôvodu v dedičskom konaní po nebohom otcovi J. B. nahlásila pohľadávku nebohéno voči navrhovateľke.

Svedkyňa P. N. potvrdila, že v dôsledku toho, že rodičia navrhovateľky jej požičiavali peniaze na domácnosť, rozhodli sa bývať spolu. Navrhovateľka aj odporca však ostali bez práce a celú domácnosť ťahali jej rodičia. Aj po smrti matky úhrady na domácnosť boli hradené z dôchodku otca. Obaja rodičia vraveli, že peniaze, ktoré dávajú do domácnosti účastníkov ostanú ako dlh z dôvodu, že ostatným súrodencom nič nedávali.

Súd vypočul aj synov účastníkov konania. Svedok C. T. uviedol, že starostlivosť o ich domácnosť zabezpečovala hlavne mamka, ktorá si aj požičiavala peniaze od dedka, aby mali zabezpečené všetko potrebné. S kartou od dedkovho účtu sme mohli disponovať všetci, on s bratom ju nepoužívali, ale mohli s ňou disponovať obaja rodičia aj dedko. Keď mamka bola zamestnaná najprv sa míňali jej peniaze a pokiaľ došli tak sa museli použiť aj peniaze s účtu starkého. Osobne nikdy nevidel, aby otec dával mamke peniaze. Naopak videl, že otec si vyberal peniaze z matkinej peňaženky a to aj tak, že ona o tom nevedela. Dedko peniaze zo svojho účtu nemíňal, bol stále doma, maximálne chodieval na záhradku. Svedok D. T. uviedol, že o potreby ich domácnosti sa starala mamka zo svojho príjmu. Otec pokiaľ zarobil peniaze, jeho mottom bolo čo som zarobil je moje a ostatné je spoločné. Keď už mamka nemala peniaze požičiavala si peniaze od deda. Vie to na základe toho, že mamka sa ho vždy na to, či si môže požičať peniaze z jeho účtu. Väčšinou tieto peniaze potom míňala na stravu. Od dedkovho účtu bola jedna karta

Platobným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 7Ro/2081/2013-34 zo dňa 27.1.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.2.2014 bol odporca zaviazaný zaplatiť navrhovateľke sumu 2 541,87 eur a nahradiť trovy konania vo výške 218,12 eur a platobným rozkazom sp. zn. 2Ro/274/2014-21 zo dňa 27.8.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.9.2014 bol odporca zaviazaný zaplatiť navrhovateľke sumu 972,29 eur a nahradiť trovy konania vo výške 118,98 eur. Podľa vyjadrenia navrhovateľky ide o rozhodnutia v konaniach, v ktorých sa domáhala od odporcu úhrady poplatkov spojených s užívaním bytu za obdobie po rozvode manželstva účastníkov konania. Na základe prvého z uvedených platobných rozkazov je už voči odporcovi vedené exekučné konanie o čom svedčí exekučný príkaz č. EX 131/2014.

Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenmu nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

Podľa § 149 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150. Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov zaniklo dňom právoplatnosti rozsudku o rozvode ich manželstva t.j. dňom 9.2.2012.

V ustanovení § 143 Občianskeho zákonníka je vymedzený predmet bezpodielového spoluvlastníctva, v zmysle ktorého predmetom bezpodielového spoluvlastníctva sú všetky veci, ktoré nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva zákonom dovoleným spôsobom a ktoré existovali ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva. Obaja účastníci konania zhodne prehlásili, že do ich bezpodielového

spoluvlastníctva patrí štvorizbový byt, ktorý nadobudli za trvania manželstva a to v roku 2001. Na trhovej hodnote bytu ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov sa účastníci konania dohodli. Preto súd pri vyporiadaní vychádzal zo súhlasným vyhlásením účastníkov stanovenej trhovej hodnoty uvedeného bytu vo výške 40 000,- eur poukazujúc na ustanovenie § 120 ods. 3 O.s.p..

Okrem uvedeného bytu navrhovateľka žiadala vyporiadať v rámci bezpodielového spoluvlastníctva aj spoločný záväzok účastníkov voči nebohému J. B. a to záväzok vo výške 35 000,- eur, ktorý vznikol za trvania manželstva účastníkov v období rokov 2001 až 2011. V priebehu konania zmenila výšku tohto záväzku na sumu 33 322,18 eur. Odporca existenciu tohto záväzku poprel, o pôžičke nemal vedomosť.

Žiadne ďalšie veci, či už nehnuteľnosti resp. hnuiteľné veci a záväzky, účastníci konania v tomto konaní vyporiadať nežiadali. Súd v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva môže pritom vyporiadať len tie veci, resp. majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré účastníci urobili predmetom konania. Prekročiť ich návrhy v takomto konaní môže súd podľa § 153 ods. 2 O.s.p. len pokiaľ ide o výšku (cenu), a to ako veci rozdelí (ktorému z manželov ich prikáže), prípadne prikáže jednému z nich s povinnosťou vyplatiť finančnú sumu na vyrovnanie podielu druhému manželovi. Pokiaľ by súd v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva vyporiadal aj veci, resp. majetok, ktorý účastníci neurobili predmetom konania, potom by konal v rozpore s § 153 ods. 2 O.s.p. Je na vôli manželov, či sa vyporiadajú dohodou (a to aj čiastočnou), alebo sa obrátia na súd s návrhom na vyporiadanie zvyšného nevyporiadaného majetku. Súd je týmto rozsahom viazaný a môže do vyporiadania zahrnúť len ten majetok, ktorý účastníci výslovne urobili predmetom vyporiadania. Vyporiadanie pritom znamená nielen rozdelenie hnuiteľných a nehnuteľných vecí, ktoré patrili do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva, ale aj vzájomné vyporiadanie všetkých pohľadávok a dlhov, vyplývajúcich z tohto spoluvlastníctva. V konaní, okrem vyporiadania bytu a záväzku voči nebohému J. B., ani jeden z účastníkov nenavrhol vyporiadať ďalšie aktíva resp. pasíva a preto poukazujúc na vyššie uvedené sa súd zaoberal len vyporiadaním bytu a uvedeného záväzku s tým, že najprv bolo potrebné posúdiť, či tieto patria resp. nepatria do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov.

Pokiaľ sa týka štvorizbového bytu, tento zhodne žiadali vyporiadať obaja účastníci konania a keďže bol zakúpený za trvania manželstva účastníkov, čiastočne aj zo spoločných prostriedkov získaných predajom predchádzajúceho bytu, tento byt patrí do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov. Pri rozhodovaní o tom, ktorému z účastníkov prikázať byt do výlučného vlastníctva súd vychádzal zo skutočností, za ktorých bol byt nadobudnutý t.j. byt bol získaný za finančné prostriedky z predaja jednoizbového bytu, ktorý síce bol odkúpený účastníkmi za trvania ich manželstva, avšak navrhovateľka tento byt užívala už pred uzavretím manželstva účastníkov. Byt bol čiastočne zakúpený aj z finančných prostriedkov z predaja dvojizbového bytu rodičov navrhovateľky, ktoré boli navrhovateľke jej rodičmi darované. Okrem toho súd prihliadol aj na skutočnosť, že aj po zániku bezpodielového spoluvlastníctva byt užívajú obaja účastníci spoločne, pričom úhrady spojené s užívaním tohto bytu sú uhrádzané výlučne navrhovateľkou. Svedčia o tom aj platobné rozkazy predložené navrhovateľkou, ktorými bol odporca zaviazaný zaplatiť navrhovateľke časť nájomného a inkasa, ktoré uhradila aj za odporcu. Zohľadňujúc tieto skutočnosti bol vyššie uvedený byt, vrátane spoluvlastníckych podielov na spoločných častiach a zariadeniach a spoluvlastníckeho podielu k pozemku, prikázaný do výlučného vlastníctva navrhovateľky.

Navrhovateľke bol teda do výlučného vlastníctva prikázaný štvorizbový byt v trhovej hodnote 40 000,- eur. V súlade s ustanovením § 150 Občianskeho zákonníka platí, že podiely oboch bývalých manželov pri vyporiadaní ich bezpodielového spoluvlastníctva sú rovnaké. Navrhovateľka však žiadala pri rozhodovaní zohľadniť tú skutočnosť, že na kúpu štvorizbového bytu boli čiastočne použité výlučne jej finančné prostriedky vo výške 6 638,- eur (200 000,- Sk), ktoré získala darom od svojich rodičov. Táto skutočnosť bola v konaní preukázaná predložením čestného prehlásenia a napokon odporca túto skutočnosť aj potvrdil. Z uvedeného dôvodu od hodnoty bytu určenej zhodným tvrdením účastníkov je potrebné odpočítať sumu 6 638 eur t.j. sumu získanú navrhovateľkou darom, ktorá do bezpodielového spoluvlastníctva nepatrí a predstavuje jej investície do bytu. Hodnota bytu sa tak zníži na sumu 33 362,- eur (40 000,-eur mínus 6 638,- eur).

Navrhovateľka žiadala vyporiadať v rámci bezpodielového spoluvlastníctva aj spoločný záväzok účastníkov voči nebohému J. B. a to záväzok, ktorý vznikol za trvania manželstva účastníkov v období rokov 2001 až 2011. Podľa tvrdenia navrhovateľky medzi nebohým, ktorý býval s účastníkmi v spoločnej

domácnosti a účastníkmi bola uzatvorená ústna zmluva o pôžičke, na základe ktorej nebohý prispieval na chod ich domácnosti. Odporca súhlasil s tým, že z dôchodku nebohého boli čiastočne uhrádzané aj potreby rodiny účastníkov konania, poprel však vedomosť o zmluve o pôžičke.

Poukazujúc na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sa súd opätovne zaoberal otázkou, či záväzok voči nebohému J. B. patrí alebo nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania. Navrhovateľka predložila súdu doklady o výške dôchodku nebohého, od ktorého po odpočítaní príjmu odporcu, ako aj podielu nebohého na výdavkoch pre domácnosť v 1/5 (päť členov domácnosti), bola určená suma záväzku vo výške 33 322,18 eur.

Súd konštatuje, že podľa platnej judikatúry, ak za trvania manželstva a bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzavrel zmluvu o pôžičke ako dlžník len jeden z manželov, nepotrebuje k tomu súhlas druhého manžela a je z nej zaviazaný sám. Je nepochybné, že výbery finančných súm z účtu nebohého J. B. uskutočňovala navrhovateľka (až na dva prípady, ktoré odporca nepoprel s tým, že šlo o výbery vo výške 10,- a 5,- eur). Tiež je zrejmé, že pokiaľ sa týka výberu týchto finančných prostriedkov z účtu, tieto mali byť vyberané na základe dohody medzi navrhovateľkou a jej nebohým otcom v tom smere, že sa jedná o pôžičku. Uvedené bolo potvrdené v konaní výsluchmi svedkov. Ani navrhovateľka, ani svedkovia však nepotvrdili, aby aj odporca bol osobne prítomný pri uzatváraní zmluvy resp. čiastkových zmlúv o pôžičke a teda, aby mal o týchto zmluvách vedomosť. Aj keď odporca nepoprel, že určité potreby rodiny boli financované aj z finančných prostriedkov nebohého otca navrhovateľky, táto skutočnosť ešte sama osebe nesvedčí o tom, aby mal vedomosť o tom, že sa jedná o pôžičku a nie iný právny vzťah.

Súd ďalej konštatuje, že pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva je možné brať do úvahy iba spoločné záväzky bývalých manželov, ktoré boli preukázateľne použité na získanie ich spoločného majetku. Podľa navrhovateľky peniaze, ktoré vyberala z účtu svojho otca použila pre potreby domácnosti t.j. na stravu, oblečenie, lieky. Okrem toho z týchto financií bola zaplatená výmena okien, zakúpený nábytok do detskej izby a obývačky. Predložením listinných dôkazov zo strany navrhovateľky z vecí, ktoré mali byť zakúpené z finančných prostriedkov nebohého do domácnosti účastníkov bola preukázaná výmena okien v byte patriacom do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov v sume 2 211,96 eur. Z účtu nebohého J. B. boli tiež uhrádzané poplatky spojené s užívaním bytu patriacom do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov, poisťky ich detí, ako aj ich ďalšie potreby.

Samotná skutočnosť, že v dedičskom konaní po nebohom J. B. bola prejednaná pohľadávka vo výške 35 000,- eur sama o sebe neznamená, že šlo o spoločný záväzok účastníkov konania voči nebohému. Prejednaná bola totiž len pohľadávka voči navrhovateľke, nie aj voči odporcovi ako ich spoločný záväzok. V zmysle § 143 Občianskeho zákonníka do bezpodielového spoluvlastníctva pritom nepatria veci získané dedičstvom.

Poukazujúc na uvedené skutočnosti má súd za to, že v konaní nie je možné vyporiadať záväzok účastníkov konania podľa návrhu navrhovateľky. V konaní nebolo preukázané koľko z dôchodkového príjmu spotreboval samotný J. B. vo svoj prospech, na aký účel a aký podiel na spotrebovaní finančných prostriedkov mala rodina účastníkov konania. Navrhovateľka síce preukázala, že z účtu nebohého boli uhrádzané potreby celej rodiny, vrátane poplatkov za byt a potrieb detí účastníkov, nebolo však preukázané akým titulom resp. v akom podiele z financií boli uhrádzané potreby nebohého a účastníkov konania. Jednoznačne preukázaná v celej výške bola výmena okien v byte patriacom do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov v hodnote 2 211,96 eur a to z finančných prostriedkov nebohého J. B.. O uvedenom svedčia príjmové pokladničné doklady a výpisy z účtu, podľa ktorých dňa 25.1.2008 bola uhradená prvá splátka vo výške 30 000,- Sk a táto suma bola vybratá z účtu nebohého v uvedený deň v hotovosti, dňa 5.3.2008 bola uhradená splátka 15 000,- Sk, v tento deň bol uskutočnený výber z účtu vo výške 22 000,- Sk a dňa 16.6.2008 splátka 18 625,- Sk. Výpis z účtu nebohého za obdobie mesiaca jún 2008 nebol navrhovateľkou predložený, avšak je zrejmé, že v tomto mesiaci bola z účtu vybraná väčšia suma, keďže stav účtu na konci mesiaca máj 2008 predstavoval 15 057,10 Sk a počiatočný stav k začiatku mesiaca júl 2008 sumu 3 255,40 Sk. Mesačne bol pritom v tomto období na úcte bezhotovostný vklad vo výške 15 647,- Sk, ktorá suma predstavovala dôchodok nebohého J. B.. Aj keď odporca v konaní tvrdil, že výmena okien bola financovaná z jeho finančných prostriedkov, toto svoje tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázal. V konaní má pritom účastník povinnosť tvrdenia a povinnosť svoje tvrdenie preukázať. Pokiaľ teda odporca tvrdil, že výmenu okien financoval on, bol povinný svoje tvrdenie preukázať. Na preukázanie tohto tvrdenia však odporca nenavrhol žiadne dokazovanie a teda v tomto

smere neuniesol dôkazné bremeno. Naopak súd má za to, že výmena okien nemohla byť financovaná z finančných prostriedkov účastníkov konania. Oboma účastníkmi bolo potvrdené, že mali nedostatok finančných prostriedkov počas trvania ich manželstva. Navrhovateľka bola prevažne nezamestnaná, odporca mal nízky príjem, čo sám potvrdil. Nie je možné, aby sami boli schopní bez pomoci inej osoby financovať chod svojej domácnosti a ešte uhradiť tak vysokú sumu za výmenu okien. Na základe týchto úvah tak súd dospel k záveru, že táto výmena okien v byte účastníkov bola financovaná z finančných prostriedkov nebohého, čo bolo navrhovateľkou preukázané. Je potrebné tiež uviesť, že odporca nemal vôbec vedomosť o tom, koľko výmena okien stála, v akej výške boli splátky uhradené.

Z vyššie uvedených dôvodov súd v konaní neprejednal záväzok účastníkov konania voči nebohému J. B., ktorého vyporiadanie navrhla navrhovateľka. Vzhľadom na vykonané dokazovanie, hoci v konaní navrhovateľka preukázala, že potreby rodiny účastníkov konania boli uhrádzané prevažne z finančných prostriedkov jej otca, nebolo preukázané, aby tieto finančné prostriedky boli poskytované nebohým titulom pôžičky obom účastníkom, keďže nebola preukázaná vedomosť odporcu o uzavretí zmlúv o pôžičke. Uvedené nevyplýva ani z výpovedí vypočutých svedkov, ani z obsahu dedičského spisu po nebohom. Naopak v dedičskom konaní bola prejednaná len pohľadávka nebohého k navrhovateľke a teda nie aj voči odporcovi.

Navrhovateľka pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva žiadala zohľadniť tiež skutočnosť, že od rozvodu manželstva platí nájom a služby spojené s nájomom bytu, daň z nehnuteľnosti a poistenie bytu výlučne navrhovateľka. Predmetom tohto konania je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania. Bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov zaniklo dňom právoplatnosti rozvodu manželstva účastníkov a jeho predmetom sú nehnuteľnosti, hnutelné veci resp. záväzky, ktoré vznikli za trvania manželstva účastníkov a ktoré existovali ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva. Skutočnosť, že po rozvode manželstva platí poplatky spojené s užívaním bytu navrhovateľka preto v tomto konaní nemohla byť zohľadnená a preto súd na túto skutočnosť neprihliadal. Napokon je zrejmé, že zo strany navrhovateľky boli podané návrhy na začatie konania, ktorými sa domáhala zaplata časti nájomného a poplatkov za byt v čase po rozvode manželstva účastníkov a ktorým bolo tunajším súdom vyhovené.

V konaní bol tak vyporiadaný v rámci bezpodielového spoluvlastníctva len byt, ktorý nadobudli účastníci konania za trvania ich manželstva. Pri vyporiadaní súd vychádzal z jeho trhovej hodnoty 40 000,- eur. V súlade s ustanovením § 150 Občianskeho zákonníka platí, že podiely oboch bývalých manželov pri vyporiadaní ich bezpodielového spoluvlastníctva sú rovnaké. Navrhovateľka však žiadala pri rozhodovaní zohľadniť tú skutočnosť, že na kúpu ich štvorizbového bytu boli čiastočne použité finančné prostriedky patriace výlučne jej a to vo výške 6 638,- eur (200 000,- Sk), ktoré jej darovali jej rodičia. Táto skutočnosť bola v konaní preukázaná predložením čestného prehlásenia a napokon odporca túto skutočnosť aj potvrdil.

Okrem toho súd zohľadnil aj sumu 2 111,96 eur (63 625,- Sk), ktorá bola uhradená za výmenu okien v tomto byte, keďže sa jednalo výlučne o sumu navrhovateľky, ktorú jej poskytol, či už titulom pôžičky resp. darom jej nebohý otec J. B.. Súd vychádzal z toho, že navrhovateľka navrhla prihladiť v rámci konania na túto sumu, keďže ju žiadala v rámci konania vyporiadať, aj keď iným titulom a to titulom pôžičky. V konaní nebolo možné vzhľadom na vykonané dokazovanie konštatovať, že záväzok voči nebohému J. B. je spoločným dlhom účastníkov a preto tento dlh nebolo možné podľa § 150 Občianskeho zákonníka ani vyporiadať v tomto konaní tak, aby by bol prikázaný niektorému z účastníkov na zaplata. To však neznamená, že by sa pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva na dlh vôbec neprihliadalo. Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva treba vychádzať z toho, že je zaťažené dlhom, ktorého zaplata jeden z manželov vynaložil resp. vynaloží svoje prostriedky na vec, ktorú manželia nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva. Preto treba v takomto prípade postupovať podľa § 150 veta druhá Občianskeho zákonníka, ktorý ustanovuje, že každý z manželov je oprávnený požadovať, aby mu bolo uhradené, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok (rozsudok NS ČR sp. zn. 22Cdo 270/2005). Ako bolo uvedené, súd mal za preukázané, že suma 2 111,96 eur bola použitá na výmenu okien v byte patriacom do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania, ako aj to, že šlo o finančné prostriedky nebohého otca navrhovateľky, ktorý jej ich poskytol. Jednalo sa teda o jej výlučný vklad - investíciu na vec - nehnuteľnosť patriacu do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania, ktorú vynaložila so svojho na spoločný majetok účastníkov.

Z uvedeného dôvodu od trhovej hodnoty bytu 40 000,- eur boli odpočítané sumy 6 638,- eur a 2 111,96 eur, ktoré predstavujú sumu, ktorú navrhovateľka zo svojho vynaložila na spoločný majetok. Vyporiadaná hodnota bytu tak predstavuje sumu 31 250,04 eur. Pri rovnakej výške podielov navrhovateľka na ich vyrovnanie by mala vyplatiť odporcovi sumu 15 625,02 eur (31 250,04 eur delene dvoma) titulom vyporiadania podielu na byte.

Zákonná úprava (citovaný § 150 Občianskeho zákonníka) vo výnimočných prípadoch pripúšťa porušenie zásady rovnosti podielov bývalých manželov. Rozdielna výška podielov manželov pri vyporiadaní ich bezpodielového spoluvlastníctva môže byť vyjadrená aj percentuálne. Výnimočné priznanie väčšieho podielu prichádza do úvahy v prípadoch, ak jeden z manželov nevyužíval pri nadobúdaní a udržiavaní spoločných vecí, pri starostlivosti o deti a rodinu a pri zaobstarávaní spoločnej domácnosti svoje možnosti a schopnosti a svoje povinnosti neplnil riadne. Ak jeden z manželov svoje povinnosti týkajúce sa rodiny a spoločného majetku bez dôvodu prijateľného z hľadiska dobrých mravov zanedbával, potom je prípustné rozhodnúť o disparite podielov. Môže ísť o prípady, keď jeden z manželov si počínal nezodpovedne voči rodine, nestaral sa o jej potreby, spôsobil škodu, ktorá musela byť za trvania manželstva uhradená a druhý manžel ju pritom nespôsobil, alebo ak sa o nadobudnutie spoločných vecí zaslúžil len v podstatne menšej miere. Medzi okolnosti, ktoré by mali byť v rámci rozhodovania o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov v súvislosti s určením veľkosti podielov zohľadňované, patria teda predovšetkým: potreby maloletých detí, zásluhy o nadobudnutie a udržanie spoločného majetku, starostlivosť o rodinu, deti a obstarávanie spoločnej domácnosti, negatívne okolnosti v manželstve, prípadne ďalšie okolnosti.

V konaní vykonaným dokazovaním bol jednoznačne preukázaný nezodpovedný prístup odporcu k potrebám rodiny účastníkov. V prvom rade odporca sa v oveľa menšej miere zaslúžil o nadobudnutie bytu účastníkov, keďže tento byt bol zakúpený z prostriedkov získaných navrhovateľov darom od jej rodičov a predajom bytu, ktorý navrhovateľka užívala už pred uzavretím manželstva účastníkov. Súd tiež vzal do úvahy, že potreby domácnosti účastníkov konania vrátane potrieb ich synov boli prevažne uhrádzané navrhovateľkou z jej finančných prostriedkov resp. finančných prostriedkov jej otca. Uvedené bolo potvrdené aj výsluchom svedkom, najmä synov účastníkov konania. Súd neuveril tvrdeniam odporcu o tom, že potreby domácnosti zabezpečoval odporca zo svojho príjmu. Bolo totiž preukázané, že odporca dlhodobo pracoval len sezónne s veľmi nízkym príjmom a dôchodok poberal len v poslednom období pred rozvodom manželstva účastníkov. Je nepochybné, že jeho príjem by v žiadnom prípade nepostačoval na úhradu potrieb štvorčlennej rodiny a to ani pokiaľ sa týka bývania a stravy, nieto na úhradu ďalších potrieb napr. v súvislosti so zdravotným stavom synov účastníkov konania. Svedčí o tom aj skutočnosť, že samotný odporca nemal predstavu o nákladoch na vedenie domácnosti jeho rodiny, o výdavkoch či už na byt, stravu, zabezpečenie potrieb detí a pod.. Tiež sám odporca uviedol, že navrhovateľke neodovzdával celý svoj príjem, ale jeho časť si nechával pre svoju potrebu, je teda zrejmé, že aj pokiaľ jej dal časť z ním zarobených finančných prostriedkov, bola to veľmi nízka suma a to len počas obdobia 6 mesiacov v roku. odporca sám potvrdil, že fajčí a požíva alkoholické nápoje. Na tieto potreboval finančné prostriedky a tak je nepochybné, že navrhovateľka z dôvodu zabezpečenia chodu domácnosti a potrieb najmä detí účastníkov používala aj finančné prostriedky svojho otca z čoho mal prospech aj odporca. V neposlednom rade súd zohľadnil aj skutočnosť, že dôvodom rozvodu manželstva účastníkov bolo požívanie alkoholu zo strany odporcu. Konanie, ktoré je v rozpore s § 18 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, napr. konanie, ktoré možno podľa všeobecnej mienky považovať za negatívne ovplyvňujúce vzájomné spolužitie manželov, môže taktiež viesť k úvahe o odklone od princípu rovnosti podielov.

Súd preto pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov prihliadol na tieto skutočnosti majúc za to, že navrhovateľka sa skutočne v podstatne väčšej miere zaslúžila o nadobudnutie a udržanie spoločného majetku. Z uvedených dôvodov pri vyporiadaní súd nevychádzal z toho, že podiely účastníkov sú rovnaké, ale v percentuálnom podiele 90 % k 10 %. Podiel navrhovateľky vo výške 90 % bol určený majúc za to, že takto stanovená výška zohľadňuje skutočnosť, že práve navrhovateľka sa v podstatnej miere zaslúžila o nadobudnutie a udržanie spoločného majetku. Pri určení výšky podielov bolo vzaté do úvahy aj to, že navrhovateľka uhrádzala potreby rodiny z príjmu svojho otca a tieto finančné prostriedky bude musieť vrátiť svojim súrodencom.

Pri vyporiadavanej hodnote bytu, ktorá predstavuje sumu 31 250,04 eur, podiel navrhovateľky vo výške 90 % činí 28 125,04 eur a podiel odporcu vo výške 10 % činí 3 125,- eur. Súd preto zaviazal navrhovateľku na vyrovnanie podielov zaplatiť odporcovi sumu 3 125,- eur.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania rozhodol súd podľa citovaného ustanovenia a účastníkom trovy konania nepriznal z dôvodu, že ani jednému z nich nebolo v plnom rozsahu vyhovené a mali úspech len čiastočný.

Podľa položky 6 písm. b/ sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Z.z. v platnom znení, súd zaviazal oboch účastníkov k úhrade súdneho poplatku z vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva a to každého vo výške 600,- eur t.j. každého polovicu z 3 % z predmetu konania t.j. zo sumy 40 000,- eur čo činí 1 200,- eur.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľka bola zaviazaná zaplatiť odporcovi pomerne vysokú sumu súd jej uložil povinnosť zaplatiť odporcovi túto sumu v lehote 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd má za to, že ide o dobu primeranú na zadováženie týchto finančných prostriedkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady

súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).